

● Kenan Yavuzarslan

Bir Şiir Yazılıyor

Şuara sohbetinde, bütün mevzu gözlerin
Her an söz fırçasıyla tuvale çiziliyor
Sen kalpten güldüğünde bayramdır sözlerin
Dünyanın bir yerinde bir şiir yazılıyor

Âşıklar meclisinde, okyanustan da derin
Yusuf kadar umutlu, buz dağı kadar serin
Cihandaki esrarı topluyor gamzelerin
Bir muamma kaybolup, bir tılsım çözülüyor

Varlığın Kaf Dağı'nda, yokluğunsa hediye
Hasretin sokak sokak yüklenir bir kediye
Fuzulî dile gelip seni anlatsın diye
Bağdat'ta bir şişeden her gün mey süzülüyor

Ruhumuz alev ateş, gönlümüz öyle kadim
Aşkımızın uğruna ömrümüz olur hâdim
Bir sengine Acem'i feda ederken Nedim
İstanbul'da laleli bahçeler geziliyor

Ruhunu incitse de Necatî'nin sözleri
Nazireye hapseder kalemdeki közleri
Lakin koyboldu diye mezarının izleri
"Pir İlyas Makamı"nda bir Mihrî üzülüyor

Yakar aşkın ateşi, kandili de yağı da
Bir acı mesken olur bin yılda bin ağda
Kalem her değdiğinde pamuk renkli kâğıda
Bir Hallac-ı Mansur'un derisi yüzülüyor

Rüyalardan bir müjde, bir kutlu selam ile
Nâbi'ye bahşedilir gönlüne ilham ile
Mukaddes topraklara saygıya ikram ile
Medine yollarında, bir kervan düzülüyor

Ey! Meşrebi karanlık, kalpleri saran ayla
Bazen sıfat-ı meçhul, bazen aşikâr Leyla
Eğer bir gün susarsa kalemdeki vaveyla
Demek ki bu şaire bir mezar kazılıyor

